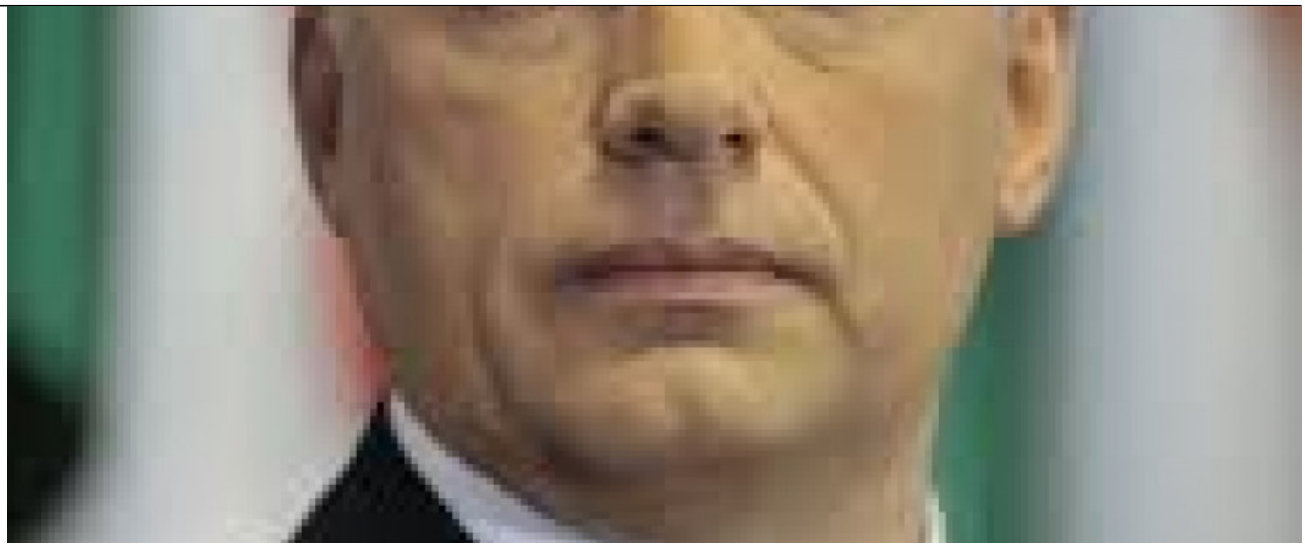

A mi kis fasizmusunk

2012 november 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

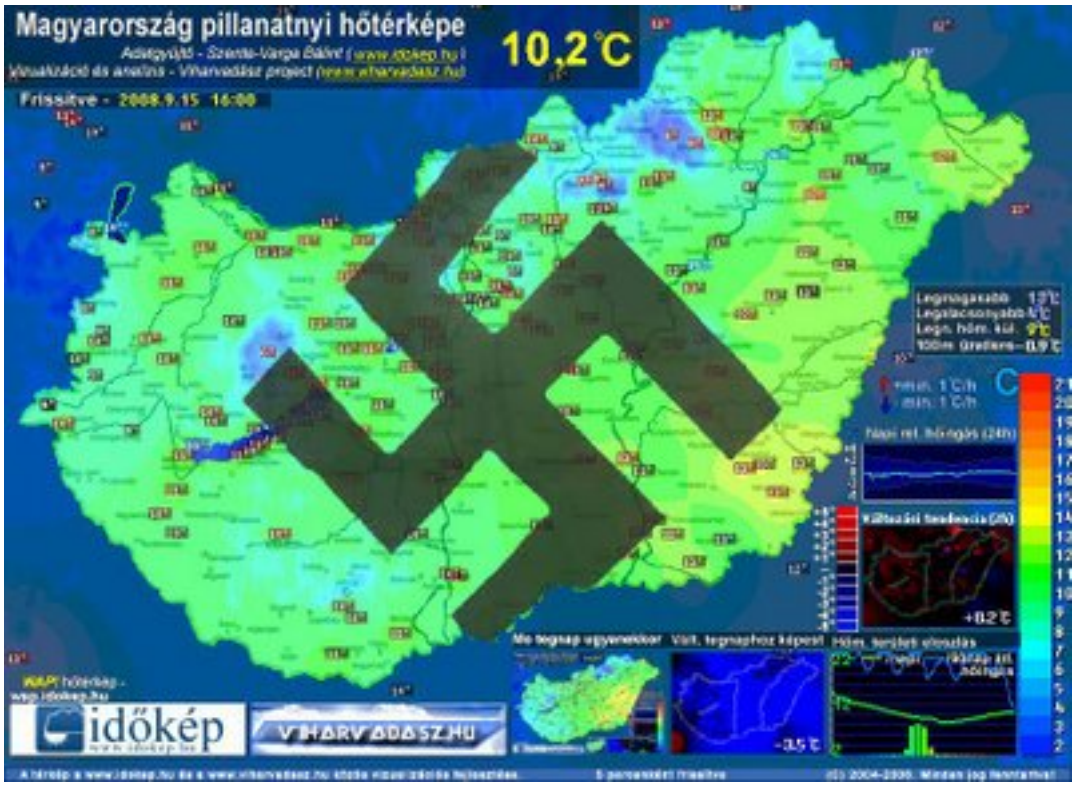
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Baloldalról egyre többször hangzik el, hogy az ország diktatúra felé menetel. Itt a fasizmus – tüntettek a Parlament el?tt egy jobbikos interpelláció után. Aztán arról is szó esik, hogy a magyar lakosság alapvet?en antiszemita.

Az utóbbi nyílt utalás arra, hogy valahol a lelkünk mélyén mind fasiszták vagyunk. Vagy ahogy a Rákosi-féle

kommunista négyes fogat ideológusa, Révai József ?szintén ki is mondta az els? metróépítés kudarcának láttán: itt, Magyarországon még a talaj is ellenforradalmi. A fasizmus mint szó, bár eredeti értelmét elvesztette, még mindig indulatokat kelt. A baloldal egykor bebiflázta a fasizmus sztálini meghatározását, amely szerint az a kapitalista világ legreakciósabb irányzata, vad, terrorista diktatúra. A t?ke a fasizmus segítségével igyekszik fenntartani a kapitalista rendszert és gyökeresen kiirtani a demokráciát – mondta a nagy vezér. Éppen ezért a náci Németország megsemmisítése után az antifasizmus egyik leghatékonyabb fegyvere a békeharc – olvashatjuk ugyancsak sztálini megfogalmazásban.

Nos, én nem szeretnék a modern békeharcosok vagy ahogy a németek mondják, az antifák félelmeivel és nyelvtani bravúrjaival foglakozni, hiszen sem lélekbúvár, sem nyelvész nem vagyok, de az bizonyos, hogy ma a fasizmusnak az ? szóhasználatukban semmi köze nincs eredeti jelentéséhez. Szorongásuk a magyar valóságtól ideologikus rémképeket fest a falra. Ludendorff-fal kell kezdeni, ha a fasizmus eredetér?l beszélünk, és nem Hitlerrel. Az ? 1916-tól bevezetett katonai diktatúrájával alakul ki a totális állam modellje. A német keleti hadsereg vezérkari f?nöke nemcsak megszervezte a hadigazdálkodást, de m?vét ragyogó propagandával népszer?vé is tette a lövészárkokban. Szervez?készségének dicséretét Leninnél éppúgy megtalálhatjuk, mint Hitlernél. Átformálta Clausewitz híres tételét, amely szerint a háború a politika folytatása, csak más eszközökkel: háború és politika egy és ugyanaz. 1922-ben megjelent könyvében kijelentette, a katonai és a politikai vezetésnek egy kézben kell lennie, mert a politika a totális háború eszköze, amely a nép és nemzet teljes mozgósítását szolgálja. A „totális háború” és a „totális mozgósítás” gondolata különösen tetszett a II. internacionálé egykori széls?balján elhelyezked? Leninnek és Mussolininek, hiszen ezzel a polgári társadalom alján megbúvó gondolat, hogy az er?szak minden új történelmi alakzat szül?je, polgárjogot nyert. A jöv? feladata, hogy amit Ludendorff felvázolt, a gyakorlatban is megvalósítsák. 1923-ban, a müncheni sörpuccs idején Hitler és Ludendorff már együtt menetel a végs? cél felé.

A demokráciák cs?djével és a nagy gazdasági világválsággal Európa nemzedéki szinten kettéhasadt. Az id?sebbek liberálisak vagy konzervatívak voltak, mintha még élt volna a Nagy Háború el?tti polgári kor szelleme, a fiatalok szocialisták vagy nacionalisták lettek, mert számukra a polgári lét hamisnak t?nt, s?t, a cs?döt jelentette. Ez volt a normális Európában – jegyzi meg a nagy tömeglélektani változásról Hagen Schulze Állam és nemzet az európai történelemben cím?, 1999-ben megjelent munkájában. A totális állam nemzeti víziója el?ször Olaszországban gy?zött. Az 1919-ben alakult, az antik Rómát idéz? fasciókból létrejött az olasz fasiszta párt, s 1922-ben magához ragadta a hatalmat. Németországban 1933-ban gy?zött a Nemzetiszocialista Német Munkás Párt, amely az emberirtást az új társadalom építése elengedhetetlen feltételének tartotta. A III. Birodalom testesítette meg igazán azt a fasisztának nevezett, önmagát nemzetiszocialistának nevez? államot, amely gyorsan történelmi zsákutcának bizonyult. S mivel az ellentétek vonzották egymást, ama sztálini tétel, hogy a szocializmus egy országban is felépíthet?, s nem kell hozzá világforradalom, a szovjet típusú totális államot nagyorosz, nacio-

nalista szellemmel hatotta át. Nem véletlen, hogy már József Attila vörös fasizmust vizionált. Aki a mi kis, mai fasizmusunkról beszél, aligha ismeri a történelmet. És sohasem fog megérteni minket, magyarokat.

magyarhirlap.hu - Tamáska Péter

Ajánló